Ч. 130. Неділя 25 (12) червня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Заколоти в Росиї. — Российско-япаньска війна.

Палата послів на вчерашнім засіданю по відчитаню інтерпеляций і відповідях на деякі інтерпеляциї п. Міністра внутрішних справ ґр. Биляндта-Райдта приступила до дальшої дискусиї над буджетовою провізориєю. Промавляли між иншими: буковиньско-румуньский посол Попович, котрий відпирав закиди, немов би православна церков на Буковині вела між Русинами румунізацию. Русини приходять чим раз більше до рівноправности, а навіть набувають в тій церкві виїмкові права. Православні власти церковні лише боронять ся против національного роздору. Супротив безнастанної аґітациї із сторони Русинів народовців против тої церкви бесідник жадає скликаня церковного синода, на який Цісар вже дав дозвіл, а який складавсь би по половині з сьвітских мужів і з духовних. — Посол Романчук домагав ся поділу Галичини на всхідну і західну, виступав остро против адміністрацийних властий у всхідній Галичині і заявив, що рускі посли будуть вести опозицию против правительства. Відтак виступив з довшою бесідою Всенімець Шенерер. Він запротестував против заповідженого бар. Ґавчем заведеня ческого язика до внутрішного урядованя в Чехії. Заведенє ческого язика у внутрішній службі урядовій в Чехії єсть для Чехів важним здобутком, а для Німців значить конець всякої поваги. Дальше обговорюючи угорску кризу, критикує бесідник заяву барона Ґавча і бездільність комісиї, вибраної для розслїду і упоравильненя справ дотикаючих відношеня Австриї до Угорщини. Старає ся доказати, що резолюция Банфі'ого, ухвалена угорским соймом, о скілько дотикає участи Угорщини у спільних видатках, єсть неправосильна і незаконна, бо умова заключена обома сторонами не може бути одною стороною самовільно змінена. Заповів предложенє наглячого внесеня в справі розвязаня унії з Угорщиною і представив програму Всенімців, котрі домагають ся прилученя німецких провінций Австриї до німецкої держави. Закінчив окликом в честь німецкого цісаря і Німеччини. — Оба ґенеральні бесідники, Хорвати Борчіч і Бянкині, жалували ся на упослїдженє Дальматиї і домагали ся самоуправи для Хорватиї на случай розділу з Угорщиною. По тих промовах і кількох ще спростованях ухвалила палата відослати буджетову провізорию до комісиї. Відтак приступлено до наради над наглячим внесенєм Шенерера, аби правительство поробило заходи до розвязаня спільности з Угорщиною. Обговорюючи то внесенє, вказав Шенерер на резолюцию Банфі'ого, ухвалену угорским соймом і заявив, що єсть обовязком австрийскої палати послів дати на то відповідь. — Бар. Ґавч заявив, що правительство не возьме участи в нарадах над тим внесенєм і полишає палатї до оцінки, що по таким довгім засїданю можна допустити до голосованя над такою поважною і важною справою. Коли палата мала приступити до голосованя над наглячностию, показало ся, що в палатї єсть лише 83 послів, супротив чого президент закрив засїданє. Слїдуюче відбуде ся в понеділок о годині 3-ій по полудни.

В Росиї всїлякі розрухи не перестають. Особливо в Королївстві польскім панує майже анархія. І так доносять з Ченстохови, що від неділї розпочав ся там страйк шевців, кравців, мулярів, візників і торговельних помічників жидівских. Кождого дня товпи людий по 200 і 300 осіб ходить від склепу до склепу і примушує робітників страйкувати. Найсильнійша аґітация за страйком ширить ся між жидами. Дня 19 с. м. товпа зложена з яких 3000 голов демонструвала на ринку. Виголошувано революцийні промови, розвинено червоні прапори і стріляно з револьверів. Поліция не показувала ся. Товпа розбігла ся, аж коли надтягнуло войско. — В Лодзи демонстрациї перемінили ся в уличні борби з войском. Як доносять звідтам, демонстранти побудували на улицях барикади, котрі войско мусїло брати приступом. В борбі погибло 50 людий, а звиж 200

ТРИ ЗЛИШНІ СЛОВА.

(З францускогo — Генриха Бордо).

— Ви навчили ся три анґлїйскі слова? — спитала Марі Льоран свого обожателя Жана Сераваля, до котрого відносила ся з особлившою симпатиєю. — Три анґлїйскі слова, щоби зробити менї втіху?

— Три слова! — сказав Жан усьміхаючись. — Три слова, нї одно більше.

— Скажіть їх менї, скоро!

— Скажу пізнїйше. Звучать красше смерком.

Пароход „Франс“ виїхав з пристани в Женеві.

— Ходім на перед корабля — сказала Марі. — Там свобіднїйше. Ось чую, як оркестра починає грати „Синїй Дунай“.

„Там свобіднїйше“ мало значити: „там ми самі одні“.

Пішла по чердацї, що кишів від туристів. Много з подорожною книжкою Бедекера в руках або споживали малими кусочками мороженє, закрашене всїляко, суничний або цитриновий лїд, місто приглядати ся синїй воді озера і гарним домам, що виринали із зелени вздовж берега.

Молодий мужчина пішов за нею і подивляв ще раз принадні рухи єї гнучкої стати, білесеньку шию і буйне, темне волосє. І нараз пригадав собі, що на другий день мусить покинути Евіян, де обоє прибули на літо, та що не зважить ся попрощатись з гарною дівчиною, яка так припала єму до серця.

Перейшли обоє попри орхестру, окружену слухачами і дістали ся на передний чердак корабля.

Тодї она обернула ся до него і сказала підлесливим голосом:

— Ну, скажете?

— Що?

— Три анґлїйскі слова. Длятого ми сюди прийшли.

Глянула на него з просьбою в лагідних очах, щоби додати єму відваги.

— Ще унесе їх вітер, а то три дорогі слова, яких я не хотів би втратити. За хвилинку скажу вам в цїлій їх чарівности.

Она немов глядїла далеко на озеро, що простирало ся як мале море, котрого синї води в далині блїдли і в золотим сяєві спливали з мерехтячими берегами. На дїлї она заглянула до свого серця і трохи здивувала ся тим, що там несподівано відкрила.

Аж до нинїшного дня она не робила нїчого, лиш жила, а що житє не вимагало від неї нїякої жертви, їй і на думку не приходило, що користує ся особлившою ласкою судьби. Живучи безжурно, глядїла на сьвіт коротко-зорими очима і уявляла собі єго лише щасливою молодостию, виповненою забавами. Не знала, що можна бути убогою або числити сорок лїт. Не погадала, що час минає, а разом з ним проминають могутні вражіня втіхи і болю.

Тепер дожиданє любови отворило їй, хоч незначно, погляд на ширший сьвіт. В тій хвили не відчувала нїчого, лише погорду до всего, чого доси було досить, аби єї одушевити: гарної одежі, музики, танців і підлесливих слів. Навіть мороженє — ванилеве чи цитринове, яке найбільше любила — не було в силї прогнати від неї тих думок. І підчас своєї задуми она дізнавала цїлим єством незвістного почуваня розкоші.

Міжтим він глядів поважно на дівчину, що покорила єго гордість. Вже не усьміхав ся і думав над трома анґлїйскими словами, які хотів їй сказати. Єго нове житє почало ся ледви від якого місяця. Чи тямив ще про свої воєнні походи в Судані і Тонкінї та що єго приділено капітаном артилериї на мори до міністерства маринарки? До Евіяну він прибув в товаристві недужої матери, котрій лїкар поручив тутешну воду; тут він познакомив ся з Марією Льоран і залюбив ся в нїй на місци, в тій сьвіжости як у пуцлїшка рожі, в тих нїжних, прозорих лицях, в голубих, свобідних очах, в малих, гарно закроєних губах, в легко випуклім носї, і загалї в тій простій, щирій вдачі, що пробивала ся з кождого єї словечка, в тій повній недостачі якого-небудь залицяня і в тій анґлїйскій наївности, яку проявляла навіть в хвилях найсвобіднїйшої веселости.

На другий день мав від'їхати і тому рішив ся підчас послїдної проїздки, яку відбу-

есть раненихъ. Надіють ся там заведеня военного стану. Також і з инших місцевостий Росиї, як з Єлисаветграду, Феодозиї, Віндави і ин. доносять о страйках і грізних демонстрациях. Всюди мусить войско робити лад.

Після донесень до льондоньских часописий з Ґунчуліна, головної кватири ґен. Линевича, Японці напали на праве крило росийскої армії. Спершу бороли ся малі відділи, відтак в борбі почало брати чим раз більше войска, аж вкінци битва розширила ся на ціле крило і стала ся загальною. Борба треває без перерви дальше, а — як ті часописи замічують — положенє Росиян має бути дуже невідрадне. — Дальше ті часописи доносять, що ґенерал Линевич опускає свою першу оборонну лінію. То не значить, аби він наміряв уступити з лінії Кирин-Чанґу. Противно, він покидає крайні становища лише длятого, щоби скріпити свої сили на головній боєвій лінії. Донесеню анґлійских часописий з Токіо, немов би армія Линевича була з усіх сторін окружена Японцями, перечить петербурска телеґрафічна аґентия. Японці стоять перед лінією росийского фронту, а Росияни бачно слїдять рухи їх армії.

Новинки.

Львів, дня 24 червня 1905.

— **Іменованя.** II. Управитель міністерства судівництва іменував заступниками прокуратора державного судових ад'юнктів дра В. Слоневского в Станиславові для Золочева і дра С. Шимоновича у Львові для Коломиї. — II. Міністер скарбу іменував контрольорів головних урядів податкових: Леон. Льохмана, Ів. Гошовского і поборців податкових: Стан. Станчикевича, Кар. Гуминьского, Кам. Марцяка і Корн. Маціліньского поборцями головних урядів податкових, а податкових поборців: Альфр. Кринальда, Меч. Глїбовицкого і Франц. Дембского контрольорами головних урядів податкових.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** повернув з канонїчної візитациї до Львова і небавом поїде на якийсь час до Унева, а опісля вибирае ся до сьв. Землї.

— **Школа жіночого господарства.** На соборчику куликівского деканата дня 15-го с. м. підніс о. Йосиф Пелех важність новозаснованої „Школи жіночого господарства“ в Сокали, заохочуючи присутних сьвящеників до попираня сеї институциї. Єго слова найшли живий відгомін і присутні зложили зараз квоту 50 К і після § 5 статута школи, вписали куликівский деканат як спомагаючого члена школи. Видїл вкладку вже одержав і вписав деканат до книги членів основателів.

— **Іспит зрілости** в академичній гімназиї у Львові відбував ся від 27 мая до 7 червня під проводом краєвого інспектора п. І. Левицкого. Сьвідоцтво зрілости одержали: Бачиньский Юліян, Билинкевич Симеон, Бриляньский Антін, Весоловский Николай, Галькевич Евгеній (з відзн.), Гарасевич Михайло, Демидчук Симеон, Жмур Юрий, Заячківский Стефан, Івановский Антін, Калиневич Сильвестер, Кичун Григорий, Коломиец Ярослав, Коссик Олександер (з відзн.), Коцко Адам, Кульчицкий Роман, Левицкий Йосиф (з відзн.), Левицкий Олександер, Левицкий Юрий, Мечник Петро, Охримович Йосиф (екстерніст), Панас Мариян, Перепелиця Іван (з відзн.), Пизюр Андрій, Пушкар Омелян, Салагуб Ілия (з відзн.), Сіяк Августин (з відзн.), Смулка Лев, Творидло Николай, Тустановский Кирило, Фединьский Іван, Чаве Петро, Чумак Евгеній, Шурак Тимотей (з відзн.), Щур Яків, Юркевич Роман. 6 абітурентам (між тими 1 екст.) позволено поправити один предмет по фериях, репробовано 2 учеників публичних.

— **Вписи до І. кляси** приватної женьскої гімназиї з правом публичности при ул. Тихій ч. 9 або ул. Оссолиньских ч. 11 відбудуть ся в днях 26 і 27 червня б. р. Іспити вступні до І. кляси відбудуть ся дня 28 червня о год. 3 по пол. — В тій гімназиї уділяє ся попри науку руской релїгії також науку руской мови.

— **Огнї.** В Залужи під Рогатином знищив онигди пожар 12 селяньских загород і богато запасів. Крім того згоріла одна корова, кілька штук безрог і богато дробу. Причиною огню були дїти, що бавили ся сірниками. Всї погорільцї були обезпечені. — Громаду Мостище коло Калуша навістив в сїм місяци два рази огонь, а то раз дня 5 с. м. знищив 16 загород, а другий раз дня 20 с. м. 23 загород. — З Бродів пишуть: В ночи з 17 на 18 с. м. о 12-ій годинї вибух тут на Львівскій улици пожар і знищив в короткім часї 5 домів цїлковито, а на 6-ім кришу. Аби огонь спинити, розвалено один дім, а на другім зірвали кришу. Але стало ся і нещастє. В понедїлок о 7-ій годинї рано падаюча стїна убила 10-лїтного хлопця, котрий з властивою дїтям цікавостию підійшов близько до горіючого дому. Погибший хлопець був сином Івана Згоральского, бондаря в Бродах. Причина пожару поки-що незвістна. В часї пожару відділ стрільців творив охоронну сторожу.

— **Воздушна труба.** З Янова пишуть нам. В часї зливного дощу і сильної бурі дня 16 с. м. около 7-ої години вечером перестали в тутешнім млинї і тартацї нагле колеса обертати ся. Вибігає мельник з млина, на лотоках води нема, думає, що засуви вирвані, або гребля перервана, але видить всьо в порядку. Дивить ся на став, а на ставі висока гора з води, котру утворила воздушна труба. По кількох хвилях вода упала з такою силою, що филї аж через греблю перелетїли.

— **Утеча божевільної.** Селянин Гордій з Дитковець, брідского повіта, доніс полїциї, що жінка его Фотина, що терпить від довшого часу на божевільність, утїкла єму у Львові, коли вів еї до шпиталю в Кульпаркові. Гордїєва есть малого росту, має ясне волосє, а на лици віспована.

— **Рабунок.** На 65-лїтну Хану Лянтер, що займає ся міняпем гроший, напала вчера по полудни в сїнях каменицї при ул. Гетьманьскій у Львові незвістна їй женщина і перевернувши еї на землю, видерла схований на грудях під кафтаником і висячий на шнурку на шиї полотняний мішок з квотою 130 корон. Злодійка утїкла і не удало ся еї зловити.

— **Пятнистий тиф** появив ся в Делятинї. Тепер есть в лїченю трех недужих, між ними управитель делятиньскої школи народної, в наслїдок чого школу замкнено. Крім того кілька случаїв тої небезпечної недуги прокинуло ся в 4 громадах надвірняньского повіта.

— **Самоубийча пошесть.** В Варшаві від половини мая до половини червня відобрало собі житє загалом 35 осіб. З того числа припадає 12 осіб на мужчин, а 23 на женщини.

— **Дезертир.** Зі страху перед карою утїк з касарні у Львові вояк 80 полку піхоти Василь Мищук. Мищук есть родом з Пониковицї малої, брідского повіта.

— **Щедрий запис.** Дня 7 червня с. р. — як нам пишуть з Янова — помер там повновластник і управитель дібр Е. Е. ґр. Аґенора Голуховского, Валериян Лагоциньский, котрий завідував маєтком ще за покійного вітця ґр. Голуховского. Покійний був довголїтним членом городецкої ради повітової і тїшив ся загальною симпатиєю. Із свого маєтку записав половину родинї, а другу половину в квоті 20.000 корон призначив на добродійні цїли, а то: 12.000 корон на стипендиї свого імени для молодїжи середних шкіл, 2000 К на заведенє для невилїчимо недужих ім. Біліньского у Львові, 1.200 К на престол в янівскім костелї, 900 К на богослужебний фонд в костелї, а 400 К на такий же фонд в церкві янівскій, 1000 К для убогих міста Янова яко основний фонд, 1000 К на книжки для убогих дїтий в янівскій школї і 2.000 К на поменші записи.

вають разом на озері, виявити їй свою любов. Може не заохочувала его до того ласкавійшим поведенєм як супротив инших обожателїв? Не ждала на три анґлійскі слова, хоч сама добре їх знала? Чому не мала би згодити ся стати его подругою, бути товаришкою его житя?

Однако в хвили, як мав говорити, захопило его почуванє нерішучости. Єго майно не було велике, а як кружила чутка в купелевій місцевости, батько Марії тратив поволи своє майно.

Чи любов молодої дївчини буде така сильна, щоби на случай потреби могла з ним вести менше блискуче житє? А може буде воліти котрогось з тих мілїонерів, котрих ненавиділа, хотяй все таки їх женихан є терпіла?

Пароход постояв трохи в Ніоні і поплив впоперек озера. Орхестра грала тепер для подорожних другої кляси і лише різкі тони малого флета доходили до верхного чердака.

Обоє мусїли уступити ся з переду корабля задля сильного вітру. Усїли поруч себе на вільну лавку.

Поза ними був Ніон із старинним замком на горі і его суворі лїнії зовсїм не шкодили лагідности цїлої околицї; з переду наближав ся до них вершок Івоари з Фішердорфом і величезним чотирокутником старих мурів. Однак околиця їх дуже мало займала.

Марі ледви могла стерпіти мовчаливий настрій, в який попав Жан. Воліла легку балаканку, що прогонює задуму і біль, який грозить еї серцю.

— Від'їзджаєте завтра до Парижа? — спитала. І сейчас додала любо:

— Шкода!

Щоби зовсїм вирвати мовчаливого товариша з обіймів тихої задуми, говорила дальше, уникаючи его понурого погляду:

— Мушу також поїхати до вашого Парижа. В найблизшім місяци. На весїлє. Одна моя приятелька стріляє дурницю!

— Хто стріляє дурницю? — спитав Жан розсїяний, скінчивши приглядати ся околици і поборовши свою нерішучість.

— Виходить за молодого чоловіка без майна, а що гірше, за лїкаря, що цїлими днями, ба, навіть ночами мусить бути поза домом.

— Але чому она стріляє дурницю? — спитав молодий чоловік ще раз, очивидячки зацікавлений. — Не люблять ся?

Єго пронизливий погляд спочив на рожевім личку дївчини. Однак она не звернула уваги на его наглу і майже неприязну зміну.

— Обожають себе! — сказала.

— В такім случаю не розумію.

— О, сейчас зрозумієте. Родичі Оленки — так она зове ся — дають їй річно лише пять тисяч франків. Єї молодий доктор, котрий що-йно початкує, ледви чи зарабляє тілько. Разом саме досить, щоби бідувати. Їй треба самого мешканя за тисяч пятьсот франків!

Він не зводив з молодої дївчини погляду, повного болїсної цікавости, що був для неї недвозначною осторогою, але она не піднимала на него очий. По его коротких питанях, по голосї пізнала, що був невдоволений, а що все уникала всякої неприємности, не лишало ся їй нїчого иншого, як не стрічатись з твердим поглядом дивного приятеля. Від матери, Анґлійки, переняла дуже практичний погляд на житє, котрий закінчила отсим висновком:

— Будуть дуже нещасливі. Але то їх дїло.

— Ви того певні?

— Очивидно. Щоби любити ся, треба не відчувати в житю ніяких обмежень, а я обчислила вже, кілько потрібно, щоби в Парижи жити.

— А-а! Ви то обчислили?

— А вжеж! Обчислила все дуже подрібно. Треба трийцять тисяч франків. Що найменше!

— Що найменше! — повторив Жан Сераваль з іронїчною повагою, котрої молода дївчина не могла незрозуміти.

— Можу вам подати докладні цифри — говорила дальше.

— Дякую. Вірю вам.

Розмова почала переходити поволи в холодний тон.

Марі думала, що пересьвідчила его, тому обставала при своїм:

— Обоє будуть бідувати!

— О, то не велика біда! — замітив молодий чоловік непевним голосом. — Богато людий живе з меншого.

— Так думаєте?

— **Загальні збори філії руского товариства педаґоґічного** в Станиславові відбудуть ся в четвер дня 29 н. ст. червня о годині 3 з полудня в комнатах „Руской Бесїди“ ул. Казимирівска ч. 10. Як би о годині 3 не явило ся відповідне число членів, то збори відбудуть ся того самого дня о годині 4-тій при такім числї членів, яке явить ся. Порядок дневний ось такий: 1) Отворене зборів головою філії, 2) звіт із діяльности виділу, 3) звіт касовий, 4) звіт із закупна реальностий на бурсу філії і конверсиї позичок гіпотечних, 5) внесене виділу на вибір комісиї для поладнуваня справ бурси, а передовсім для сплачуваня рат і придбаня на то фондів, 6) вибір голови, чотирох членів виділу і двох заступників, 7) внесеня членів, 8) справи товариства „Обопільної Помочи“ учительської, 9) обговорене тем, визначених на сегорічну окружну конференцию учителїв.

— **Конкурс.** Філія Руского Товариства педаґоґічного в Самборі рішила з новим шкільним роком 1905 6 отворити інтернат для дівчат, що бажали-б користати з наук в місцевих женьских школах. Інтернат буде відкритий, коли до 1-го серпня вплине достаточне число зголошень, длятого просить виділ, аби зголошували ся до того часу. Услівя принятя: 1) Сьвідоцтво здоровля. 2) Декларация зобовязуюча до оплачуваня 40 К місячно. 3) Заосмотрене в потрібні річи як постіль, білє, суккні, прибори і книжки шкільні. Інтерністки одержать відповідне приміщенє, здоровий харч, надзір і пранє. За осібною винагородою запевнена наука на фортепяні, наука мови німецкої і француської. Зголошеня відповідно марковані пересилати належить найдальше до дня 1-го серпня 1905 р. під адресою: Філія Руского Товариства педаґоґічного на руки професора Т. Біленького.

— **Конкурс.** Новооснований Інститут ґімназияльнпй Бурси ім. сьв. о. Николая в Перемишли пошукує: 1. інтелїґентної женщини в середнім віцї до веденя жіночого господарства Інститута, іменно до управи кухнї і пральнї і до нагляду над жіночою прислугою; 2. інтелїґентного мужчини в середнім віці до надзору за ладом в Інститутї, іменно в спальнях, салях наукових, в їдальни і до веденя нагляду над мужескою прислугою. Пожаданими кандидатами на ту посаду суть емеритовані учителї шкіл народних або вислужені урядники, бувші підофіцири війскові. З обома сими посадами получена крім гарного мешканя і цїлого удержаня, винагорода грошева після умови. — Першеньство буде мати замужна кандидатка, взглядно жонатий кандидат, котрих муж взглядно жінка зголосить ся до обнятя другої посади. Письменні зголошеня, заосмотрені: 1. в метрику хресту, 2. відношеня родинні (число і вік дїтий), 3. опис дотеперішного житя, 4. сьвідоцтво дотично дотеперішного занятя належить надсилати найдальше до 15 липня н. ст. 1905, на руки предсїдателя, ц. к. директора ґімназияльного Григория Цеглиньского в Перемишли.

— **Новий спосіб затяганя позичок** придумав Петро Телецко, зарібник з Бачева, перемишляньского повіта. Єсть він властителем всього на всього пів морґа поля і половини хати. Очевидно, що то було єму за мало, щоби міг видерти ся з біди: пооплачувати деякі довги і вислати жінку до Америки. А єсть в селї богач Василь Цап. Петро взяв ся на спосіб. Йде до каси оцадности в Бережанах, представляє ся за Василя Цапа, предкладає єго витяг табулярний, о який вже перед тим постарав ся, і просить о позичку 1200 К. Дирекция ухвалює, довг інтабулює на Цаповім ґрунтї, а Петро бере гроші, сплачує свої довги, жінку висилає до Америки, а щоби люди не дивовали ся, звідки такий бідака прийшов до „гроший“, розповідає всїм і всюди ріжні байки. Люди повірили; минув рік, а й Петрови захотїло ся Америки; іде знов до каси і каже собі дати 600 К, очивидно називаючи ся дальше Цапом. Та біда не спить. Не припильнував судової ухвали дозволяючої на інтабуляцию того другого довгу і она дістає ся в руки правдивого Цапа. Цап іде до каси, прояснює затемнену справу, а Телецко поїхав 19 с. м. замість до Америки до.... кримїналу.

— **Готель Жоржа у Львові** — як пишуть львівскі часописи — має бути проданий на лїцитациї. Комісия знатоків оцїнила готель разом з устроєнєм і адмінїстрацийною каменицею при ул. Таньскої на 2,200.000 корон.

— **Намірене убийство.** В Подусїльній Олекса Грошик в намірі убийства ударив два рази обухом війта в голову в часї урядованя. Тяжко ранений війт, Панько Кашик, ще живе; лікарі надіють ся, що він виздоровіє. Грошик, „неспокійний дух“, караний був вже много разів за побої — тепер рівнож взято єго до вязницї.

Телеґрами.

Відень 24 червня. Цїсар санкционував ухвалений галицким соймом закон, котрим шпиталь в Турцї одержав характер загального шпиталя краєвого і закон о правних відносинах учителїв публичних шкіл народних.

Відень 24 червня. Буджетова комісия приймила по довшій дискусиї буджетову провізорию.

Будапешт 24 червня. Урядовий комунїкат доносить: Королївске правительство угорске ухвалило дня 22 с. м. подати ся до димісиї і президент мінїстрів бар. Феєрварі предложив єї королеви. Монарх найвисшим розпорядженєм з Бруку з дня 23 с. м. просьби о димісию не приймив. Барон Феєрварі повернув вчера о годині 9 вечером до Будапешту і зараз по тім зібрала ся Рада мінїстрів.

Вашинґтон 24 червня. З урядового жерела доносять, що российско-японьскі переговори перервали ся з причини занедужаня ґрафа Лямсдорфа. Рузвельт ще не одержав відповіди на послїдні предложеня в справі перемирия. На кождий спосіб проволока не буде довга.

Варшава 24 червня. В Варшаві в часї процесиї Божого Тїла викликали злодії великий переполох, внаслїдок чого люди почали тиснути ся і в глотї удушили шість осіб, а богато поранили.

Париж 24 червня. На вчерашній радї мінїстрів президент Рувіє предложив справоздане о теперішнім станї переговорів з Німеччиною в справі марокканьскій. Переговори мають спокійний хід. Потверджує ся вість, що вручене вчера нїмецкому амбасадорови кн. Родолїнови письмо доручено також всїм иншим державам.

Берлин 24 червня. Канцлер державний ґр. Більов приймив вчера в полудне француского амбасадора і відбув з ним довшу конференцию.

Льондон. 24 червня. Daily Telegraph доносить, що армія Линевича находить ся в крайно небезпечнім положеню. Єї Ояма просто окружив, а Линевич помимо того що має під собою 350.000 вояків, не зможе устояти ся. Небавом прийде до найбільшої в тїй війнї битви.

Токіо, 24 червня. Японцї виперли вже цїлком Росиян з північної Кореї. Ві второк займили місцевість Кенсенґ. Над рікою Тумен стоять вже лиш слабі віддїли Росиян.

Токіо 24 червня. Японьский мінїстер війни видав до японьскої армії в Манджурии заяву, в котрій каже, що мир ще дуже далекий.

— Зовсім певно. А впрочім головних річий не купити за гроші. Любов, пожертвованє, краса неба, води і дерев не мають означеної цїни. Чарівність отсеї хвилї в голубім, золотім воздусї, що она варта?

— Нам вільно єї уживати — відповіла Марі рішучо. — Богатство надає вартости красї.

— А хто єго не має, як ваша молода пара?

— Той не женить ся!

Ті слова виголосила з великим притиском, немов бажала показати, що єсть супротив него зовсім отверта....

Між тим пароход минув скалу, що сторчала серед зелени на березї і плив довкола пригіря Рінайль. На овидї виринув Евіян.

Вітер втихомирив ся і они могли лишити ся на переднім чердаці. Марі Льоран пригадала собі, що Жан Сераваль, єї приятель Жан, має завтра від'їхати.

Несьміло споглянула на свого товариша подорожи. На єго лици побачила виразний знак болю, що роздирає серце, і нагло спитала збентежена:

— Що вам?

— Менї? Нїчо!

Хотїла оперти ся болїстному почуваню, яке налягало каменем єї серце.

— Запав вечір. Скажіть же менї ті три анґлїйскі слова!

Пробовала усьміхнути ся, але усьмішка мимохіть завмерла на губах. Жан випрямив ся і відповів з удаваною рівнодушностию:

— Вже їх не знаю. Мабуть упали в воду гарного озера.

І відтак додав недбало:

— Не жалуйте за ними. То були три злишні слова!

Вкінци она зрозуміла єго. Окинула молодого чоловіка незвичайно ніжним поглядом. Признала єго гарним, гордим, трохи неприступним і погадала собі — на жаль за пізно — яка то була би розкіш належати до него, жертвувати єму щось, богато, навіть всьо. Три анґлїйскі слова тиснули ся їй від серця на язик. Коби так она перша їх сказала і запевнила єго щиро, що она помилила ся....

Не сьміла того зробити. Доки корабель не причалив до берега, обоє перекидали ся лиш байдужними словами, щоби укрити свій біль. Амор поцїлив обоїх, а він вибагливий бог, що домагає ся жертви.

Величавий вечір провели о ц і н ю ю ч и, як високо стоїть житє, замість ж и т и. Нї він, нї она не мали відваги поглубити сьвяту тайну, що містить ся в трех словах:

I love you! Люблю тебе!

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 23 червня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·50 до 8·60; жито 6·40 до 6·50; овес 7·30 до 7·50; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 6·90 до 7·—; ріпак 12·50 до 12·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 9·25; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 7·75; гречка 10.50 до 12·—; кукурудза стара 7·75 до 8·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 60·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска 45·— до 65·—; тимотка 25·— до 32·—.

За редакцию відповідає: Адам К р е х о в е ц к и й.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ Знаки охоронні „Ключ“

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що есть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Повне переконане, що аптикаря

Тіррого бальсам і центофолії масть

ві всїх внутренних терпінях, инфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших аптиках у Львові і на провінциї

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзниці **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штампілїї кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень; таблицї металеві, виливані нумери домів, таблицї надгробні, відзнаки для сторожи, марки до печатаня, клїщі до ильомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових і фарб до штампілїїв.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Під засїви осїнні

поручає

ШТУЧНІ НАВОЗИ

І. галицке Товариство акцийне для промислу хемічного (передтим Спілки командитової Ванґа) у Львові

ул. Академична ч. 8 І п.

На жадане висилає ся цїнники відвор. і оплатно.

Й. ПОЛІСЮК і ПАТРАХ в Стрию

правдиві стрийскі коси зі знаком „СІЧКАРНЯ“ зі сріблявої стали (Silversteel)

подвійного патентованого гарту, відзначають ся надзвичайно легким ходом, тнуть остро і острість довго задержують, а нїяка иньша фабрика не дає так доброї ґаранциї, як ми. **Нашими косами можна перетинати зелїзну бляху,** а остря ся не вищербить. Єсть то сталь, котра майже цїлком не зуживає ся для подвійного гарту і своєї витревалости. Одно виклепане вистарчає на кілька днїв, а за одним виостренем косять 120—150 кроків. Навіть в найтвердших травах гірских або в густих збіжах коса єсть більше остросічна і тне борзо як бритва. Длятого єсть тонша як звичайні торгові коси. Кождому, хто купить нашу косу, то буде зовсїм така як ту описана. Кос достарчаємо в видній формі краєвій і в довольних довготах по слїдуючих цїнах:

Довгота цїлої коси цтм.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115
Цїна одної коси Кор.	1·80	1·90	2·—	2·10	2·20	2·30	2·40	2·60	2·80	3·—	3·20	3·40
На 5 клґр. іде штук:	14	13	11	10	9	9	8	7	6	6	5	5

Мармурові брусики до остреня кос.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. — (Телефона ч. 527).